

**ВОЛИНСЬКИЙ
ПАНТЕОН:
СХІД – 2014–2017**

Олександр Дем'янюк, Геннадій Гулько

**ВОЛИНСЬКИЙ ПАНТЕОН:
СХІД – 2014–2017**

Луцьк
Вежа-Друк
2018

Рекомендовано правлінням Волинської обласної організації національної спілки краєзнавців України (протокол № 4 від 28 вересня 2018 р.)

Рецензенти:

ХАРУК Андрій Іванович, доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри гуманітарних наук Національної Академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів);

БУНДАК Олена Анатоліївна, кандидат історичних наук, доцент, заступник директора з наукової роботи Луцького інституту розвитку людини університету «Україна» (м. Луцьк).

Видання здійснене завдяки пільгній співпраці з громадською спілкою «Спілка воїнів АТО Волині»

Автори щиро завдячують працівникам відділу краєзнавчої роботи Волинської державної універсальної наукової бібліотеки імені Олени Пчілки, іншим небайдужим землякам, які надали посильну допомогу у зборі та обробці інформації.

Дем'янюк Олександр

Д 32 Волинський пантеон: Схід – 2014–2017 / Олександр Дем'янюк, Геннадій Гулько. – Луцьк : Вежа-Друк, 2018. – 248 с.

У науково-довідковому виданні зібрано відомості про волинян, які загинули під час проведення антитерористичної операції на Сході України та померли у шпиталях і вдома від поранень, травм отриманих на фронті та нещасних випадків упродовж 2014–2017 р. Автори намагалися опрацювати й максимально об'єктивно подати зібраний ними матеріал із відкритих інформаційних джерел.

Для усіх небайдужих до новітньої історії Волинського краю, читачів, які бажають зберегти світлу пам'ять про загиблих земляків.

УДК 94 (477.82)

© Дем'янюк О., Гулько Г., 2018

Список умовних скорочень

- АГС** – автоматичний гранатомет станковий
- АК** – автомат Калашникова
- АТО** – антитерористична операція
- БМ-21 «Град»** – бойова машина (реактивна система залпового вогню)
- БМ-30 «Смерч»** – бойова машина (реактивна система залпового вогню)
- БМД** – бойова машина десанту
- БМП** – бойова машина піхоти
- БРДМ** – бойова розвідувально-дозорна машина
- БТГр** – батальйонна тактична група
- БТО** – батальйон територіальної оборони
- ВДБр** – високомобільна десантна бригада
- Д-30** – 122-мм гаубиця
- ДНК** – дезоксирибонуклеїнова кислота
- ДНР** – терористична організація «Донецька народна республіка»
- ДУК** – Добровольчий Український Корпус
- ЗСУ** – Збройні сили України
- ЗУ** – зенітна установка
- ЛНР** – терористична організація «Луганська народна республіка»
- Мста-Б** – 152-мм гаубиця (за кваліфікацією НАТО – М1987)
- МТ-12 «Рапіра»** – 100-мм протитанкова гармата
- НГУ** – Національна гвардія України
- ОАМБр** – окрема аеромобільна бригада
- ОВК** – обласний військовий комісаріат
- ОГПБр** – окрема гірсько-піхотна бригада
- ОГШБр** – окрема гірсько-штурмова бригада
- ОДШБр** – окрема десантно-штурмова бригада
- ОМБр** – окрема механізована бригада

ОМПБр – окрема мотопіхотна бригада
ООС – операція об'єднаних сил
ОТБр – окрема танкова бригада
ПЗРК «Ігла» – переносний зенітно-ракетний комплекс
ПТКР (ПТУР) «Комбат» – протитанкова керована ракета
ПТУ – професійно-технічне училище
РВК – районний військовий комісаріат
РГД – ручна граната дистанційної дії
РПГ – ручний протитанковий гранатомет
РПК – ручний протитанковий кулемет
РПСМОП – рота патрульної служби міліції особливого призначення
САУ 2С1 «Гвоздика» – 122-мм самохідна артилерійська установка на базі шасі МТ-ЛБ
СВ України – Сухопутні війська України
ТОС-1 «Буратіно» – важка вогнеметна система (ВВС) залпового вогню калібру 220-мм на базі танка Т-72
ТСОУ – Товариство сприяння обороні України
УБД – учасник бойових дій
ФАП – фельдшерсько-акушерський пункт

Передмова

Військові дії, які донині тривають на Сході України, переконують усе світове демократичне співтовариство у незламності національного духу українського народу. Українці вже чотири роки захищають державний суверенітет і територіальну цілісність своєї держави, стоять на захисті демократичних засад, якими так звикла пишатися Європа.

Звичайно, що за минулі роки Збройні сили України зміцнилися, поповнилися сучасною зброєю та висококваліфікованими військовослужбовцями. У цьому переконують результати бойових зіткнень в зоні АТО / ООС, в яких українські офіцери, сержанти та солдати засвідчили свої високі професійні вміння та військову доблесть.

Проте, не зважаючи на зрослу військову потугу, значні людські втрати під час бойових дій продовжують мати місце. При цьому всі пов'язані з цим явищем трагічні факти стали для нас вже буденними, звичними і не викликають бурхливих емоцій, як це було у 2014–2015 рр. Повідомлення з зони бойових дій увійшли до інформаційного простору і, що найгірше – статистики.

Волинський край має у цій війні свій рахунок. З початком російської агресії на сході нашої держави сотні волинян пішли добровольцями боронити Батьківщину, сотні чоловіків призвали до лав війська. Відтоді Волинь втратила більше двох сотень Героїв, стільки ж разів область перебувала у жалобі – волиняни ховали своїх земляків.

На жаль, за ці роки поряд із бойовими втратами, суттєво зросла кількість небойових втрат як у військових частинах в зоні АТО / ООС чи поза її межами, так і смертей бійців, які нещодавно демобілізувалися і при звичаювалися до мирного життя. Як свідчать історичні аналогії, демобілізовані військовики, які, залишаючись патріотами, але втративши на війні здоров'я й пізнавши всі її жахи, закономірно відчують себе обділеними увагою суспільства і бюрократії. Цим же можна пояснити зневіру колишніх воїнів у сьогоденні, чисельні факти їх раптової смерті від ран і хвороб, набутих на війні. Зустрічаються й невмотивовані випадки суїциду.

Звичайно, позитивно є та обставина, що кількість бойових і поствійськових втрат волинян впродовж років, коли тривають бойові дії, щоразу менші ніж у попередньому. У той же час слід зауважити, що характер бойових дій впродовж останніх року–півтора в зоні АТО значно змінився – зросла кількість перманентних військових сутичок уздовж лінії розмежування.

Пропонуючи читачам це видання, присвячене загиблим і померлим у 2014–2017 р. воякам-волинянам, намагаємося долучитися до збереження пам'яті про наших земляків, засвідчуємо глибоку шану й повагу їхнім близьким і рідним.

Солдат АБРАМЧУК Олександр Петрович

12 лютого
1988 р.

14 липня
2014 р.

Народився в м. Ковелі. Навчався в НВК № 11. Спеціальність слюсаря з ремонту автомобілів здобув у Луківському профтехучилищі № 22. Служив у Збройних силах України. Неодружений.

До лав Збройних сил України був мобілізований 9 квітня 2014 р. Старший механік, водій 3-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ ЗСУ.

Загинув під Амвросіївкою на Донеччині.

** Військові бригади дали гідну відсіч ворогу. Коли бій завершився, колона машин стала відходити із населеного пункту. В одну із автовок потрапив снаряд. Постраждав лише екіпаж цієї машини: троє загинули і двоє поранених.*

Цит.: <http://www.volynpost.com/news/36038-podrobyci-boyu-51-i-brygady-zagynulo-troie>

Похований 21 липня 2014 р. в м. Ковелі.

4 червня 2015 р. за особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені в захисті державного суверенітету нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Джерела:

Абрамчук Олександр Петрович [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://memorybook.org.ua/1/abramchuk.htm>.

Абрамчук Олександр Петрович [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ramjat.org/memory/120-abramchuk.html>.

Відходять у Вічність України сини // Вісті Ковельщини. – 2014. – 24 липня.

Ковельчани знову у скорботі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://prokovel.com/kovel2014-1576.html>.

Ніхто не забутий, ніщо не забуте... імена волинян, які загинули в АТО [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vip.volyn.ua/articles/nih-to-ne-zabutyu-nishcho-ne-zabute-imena-volynyan-yaki-zagynuly-v-ato>.

Олександр Абрамчук [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nekrropole.info/ru/person/view?id=3638742&l=ua>.

Подробиці бою 51-ї бригади: загинуло троє [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.volynpost.com/news/36038-podrobyci-boyu-51-i-brygady-zagynulo-troie>.

Флішаровський Р. Чорна звістка знову прилетіла на Волинь / Роман Флішаровський // Волинь-нова. – 2014. – 17 липня.

Сержант АБРАМЮК Святослав Ярославович

16 січня
1973 р.

14 жовтня
2015 р.

Народився в м. Володимирі-Волинському. Навчався в місцевій ЗОШ I-III ст. № 2, згодом закінчив Рівненський державний інститут культури (спеціальність – «режисер самодіяльного театру»). Працював керівником гуртка в районному будинку школяра, кореспондентом Волинської телерадіокомпанії, тележурналістом ТзОВ «Володимир», начальником відділу культури і туризму міськвиконкому, керівником художнього колективу культурно-мистецького центру м. Володимир-Волинський. Був одружений.

Влітку 2014 р. разом з гуртом «Табу» приймав участь в концертах для вояків АТО в населених пунктах Донеччини – Константинівці, Курахово, Мар'їнці. Із березня 2015 р. зголосився добровольцем до служби в Збройних силах України. Служив у підрозділі по ремонту бронетехніки 146-го окремого ремонтно-відновлювального полку (м. Золочів Львівської обл.).

Помер 14 жовтня 2015 р. під час виконання обов'язків військової служби.

** Справа бійців тилу нелегка – недаремно волонтерів часто називають Янголами. І ті, хто мешкає у теплому світі політичних шоу і світських суперечок, волонтерська самовідданість часто сприймається як щось нереальне... Адже волонтери добровільно жертвують власним комфортом і безпекою, а часто – ризикують власним життям, аби врятувати сотні інших*

Цит.: <https://www.depo.ua/ukr/war/volonteri-pro-sotni-vryatovanih-zhittiv-pisnyu-pid-gradami-05122016203000>.

Похований 16 жовтня 2015 р. в м. Володимир-Волинський.

Джерела:

Волонтери про сотні врятованих життів, концерт під мінами і повернення у 2014-й [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.depo.ua/ukr/war/volonteri-pro-sotni-vryatovanih-zhittiv-pisnyu-pid-gradami-05122016203000>.

Старший сержант ЯСАН Юрій Володимирович

8 червня
1970 р.

13 листопада
2015 р.

Народився в с. Звози Ківерцівського району. Після закінчення місцевої школи відслужив строкову службу, повернувся додому. Проживав у Ківерцях. Розлучений, мав сина і дочку.

Мобілізований до лав ЗСУ 4 лютого 2015 р. Служив командиром мінометного розрахунку 3-го батальйону мінометної батареї 14-ї окремої механізованої бригади.

Загинув під час бойового зіткнення з терористами поблизу Верхньоторецького в районі Мар'їнка – Курахово Донецької області. Разом зі старшим сержантом Ю. Ясаном загинули ще три бійці Збройних сил України.

** Інформація речника АТО про події на Сході України 13 листопада: «За минулу добу внаслідок бойових дій 5 українських військовослужбовців загинули, 4 – отримали поранення. Біля Верхньоторецького відбувся інтенсивний бій сил АТО з окупантами, які атакували укріплені позиції захисників України».*

Цит.: http://ostannipodii.com/listopada_vnaslidok_bojovih_diy_zagmuli_5_ukrayinskih_viyskovih-100009474/.

Похований 20 листопада 2015 р. в с. Звози Ківерцівського р-ну.

Джерела:

13 листопада внаслідок бойових дій загинули 5 українських військових [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ostannipodii.com/a/201511/13-listopada_vnaslidok_bojovih_diy_zaginuli_5_ukrayinskih_viyskovih-100009474/.

В зоні АТО загинув старший сержант Юрій Ясан з Ківерцівського району [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kivertsi.com.ua/news/v-zoni-ato-zaginuv-starshiy-serzhant-yuriy-yasan-z-kivercivskogo-rayonu>.

Крайванович С. На Донбасі загинули троє військових / Сергій Крайванович // Вісник+К. – 2015. – 26 листопада.

На Волині поховали загиблого на Сході Юрія Ясана [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ar.volyn.ua/20151-na-volyni-pohovaly-zahybloho-na-shodi-yuriya-yasana/>.

На сході загинув волинянин Юрій Ясан [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.volynnews.com/news/society/v-ato-zahynuv-volynianyn-yuriy-yasan/>.

У зоні АТО загинули двоє волинських бійців [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.volynpost.com/news/61096-u-zoni-ato-zagynuly-dvoie-volynskiyh-bijciv>.

Ясан Юрій Володимирович [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://memorybook.org.ua/31/yasan.htm>.

Післямова

Шановні читачі книги! Розпочинаючи проект «Волинський Пантеон: Схід-2014» три роки тому, його автори вважали, що події на Сході України не будуть тривалими. Була впевненість, що Президент та уряд держави, реорганізують українське військо та за допомогою світового співтовариства досить швидко завершать звільнення від сепаратистів захоплену частину Донеччини та Луганщини. Тому тоді ми поставили собі завдання – згадати всіх волинян-військових, які загинули під час військових операцій та померли в шпиталях від важких поранень, отриманих в зоні бойових дій.

Ми розповідали волинській громадськості про цих кращих синів Волинької Волині, які перед загрозою втрати цілісності нашої держави одними із перших, ціною свого молодого життя стали нездоланною перешкодою для підступного супротивника. У цьому сенсі їх солдатську долю, ми, як військові історики, порівнювали з беззавітною відвагою трьохсот козаків, що полягли під Берестечком, студентами, героями Крут, прикордонниками літа 1941 р., вояками УПА 40-х – 50-х років ХХ століття.

Проте минулі роки у черговий раз засвідчили, що військова історія, як і історія взагалі – це складний непередбачуваний процес, який ставить у нашому сьогоденні більше запитань ніж відповідей. На жаль, але й через ці бурхливі три роки наші державні та військові зверхники так і не дали відповідей на низку актуальних запитань, але відповіді на них все ж варто шукати. Одне з них, і найбільш болюче для волинської спільноти про більш як ці сотні загиблих, зниклих безвісти на Сході України земляків. Навіть загальновідомі дані свідчать, що наша Волинь у співвідношенні загиблих до кількості населення серед областей з найбільшими військовими втратами.

Показово залишається й інша статистика щодо загиблих та померлих воїнів, зокрема, про їх соціальний стан. Немає серед загиблих та померлих волинян дітей та родичів нашого місцевого істблшменту. Небагато тут бізнесменів та працівників престижних професій. Якщо не врахувати військових із професійним статусом (офіцери та контрактники), то більшість загиблих волинян з незаможних сімей міського та сільського населення, які потрапили у вир військових дій без ґрунтовної підготовки після відомих «диких» мобілізацій перших років АТО. Водночас інша частина молодих людей, фізично придатних до військової служби, всяляко ухилялася від неї та виїжджала за кордон, інші – гучно та показово користувалися благами мирного життя. Це явище свідчить, що основні труднощі нинішньої війни продовжує нести на собі лише частина української спільноти.

Автори цього видання не можуть оминати й іншу важливу складову частину діяльності держави, яка перебуває в стані війни – військово-національне патріотичне виховання молоді. Вважаємо, що належна популяризація сторінок військової історії України із збереженням наступності в героїці воюючих поколінь – це особливо необхідно для ідеологічного виховання дітей та молоді.

Окрім цього, розповідаючи про сторінки життя та обставини смерті у 2014–2017 роках волинян, учасників АТО, ми прагнули не поділяти їх на більш або менш героїчних. Всі вони, загиблі в жорстокому відкритому бою чи підступній засідці, померлі від ран, хвороб та нещасних випадків – є новітніми Героями. Адже саме вони у важкий для держави та народу

України час без роздумів стали на їх захист та віддали заради цього найдорожче – своє молоде життя. Водночас вони є зразком християнської любові до свої ближніх та й всіх громадян країни, так як поклали його заради щастя майбутніх поколінь. За суворою логікою війни не кожному з них довелося зустріти свою смерть зі зброєю в руках у бою проти ворога, на очах свої побратимів, одержати належні нагороди та почесні. Проте, непоодинокими є ще факти, коли навіть після смерті воїна-героя через недосконалість законодавства та бюрократизм окремих чиновників і військового командування, їх рідні не можуть оформити статус учасника АТО загиблого, одержати належні пільги та матеріальну допомогу від держави.

На жаль, поза увагою суспільства залишається пам'ять про учасників АТО, які померли від ран чи хвороб, набутих на війні, вже вдома або лікувальних закладах невдовзі після мобілізації. Готуючи щорічні видання для друку, авторам доводиться шукати звістки про таких воїнів у різноманітних джерелах, так як єдиний реєстр даних ще не створено. Єдиним доступним джерелом мала б лишатися преса, але й тут існує якась нелогічна мовчазність регіональних ЗМІ, про що яскраво засвідчують посилення на сторінках нашого видання. Тому просимо вибачення у рідних і близьких таких воїнів, що не всі їхні імена знайшли місце на шпальтах наших видань.

Вважаємо також, що майже поза увагою держави щодо загиблих і померлих за ці роки воїнів всіх лишилися вдови, їх переважно, неповнолітні діти. За нашими підрахунками таких є більше 200, при цьому у багатьох військовослужбовців, що пішли з життя було по двоє, троє і навіть четверо дітей. Тут виникає питання до відповідальних осіб державних структур і Збройних сил України. Чи варто мобілізувати або ж брати на контрактну військову службу багатодітних громадян? Адже державним мужам варто було би знати, що навіть під час Першої світової війни в багатьох воюючих країнах основного годувальника сім'ї у військо не брали. Щоправда, позитивним нарешті є недавнє урядове рішення щодо матеріальної допомоги згаданим вище категоріям сімей учасників АТО.

Попри всі ці негаразди необхідно продовжувати розповідати, особливо землякам Героїв, про їхнє довоєнне життя та військову звитягу. Не лише монументальні могильні споруди чи пам'ятні дошки навічно збережуть у волиннян світлу пам'ять про воїнів – героїв, а й копітка системна робота краєзнавців, журналістів, працівників закладів освіти та культури. Ми всі разом повинні збирати та досліджувати позитивні та негативні аспекти триваючого військового протистояння для збереження історичної правди про наше сьогодення, на героїці якого будуть виховуватися наступні покоління українців. Саме з цією метою автори пропонують нову книгу, зібрану з матеріалів минулих видань – «Волинський Пантеон: Схід – 2014–2017», яка розрахована на широке коло читачів.

З повагою, автори проекту
Олександр Дем'янюк, доктор історичних наук, професор,
член ВОО Національної спілки краєзнавців України;
Геннадій Гулько, заслужений працівник культури України,
член ВОО Національної спілки краєзнавців України

Використана література:

Книги:

- АД 242. Історія мужності, братерства і самопожертви. – К., 2015. – 352 с.
- Кааліновська О. Неоголошена війна. Невідомі факти і хроніки АТО / О. Кааліновська, О. Криштопа та ін. – Х. : КСД, 2015. – 512 с.
- Лазарович М. Російсько-українська війна [2014–2017 роки]: короткий нарис / Микола Лазарович. – Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 2017. – 240 с.
- Хай знову запахнуть житами поля. А в нас запанує хай мир. Біобібліографічний довідник / упоряд. І. М. Вергун, О. В. Полійчук. – Луцьк : ПП Іванюк В. П., 2016. – 260 с.
- Хай знову запахнуть житами поля. А в нас запанує хай мир. Біобібліографічний довідник : Ч. II. / упоряд. І. М. Вергун, О. В. Полійчук. – Луцьк : ФОП А. В. Сікачова, 2017. – 291 с.

Місцеві періодичні видання:

- Відомості UA (м. Луцьк)
- Вісник+К (м. Луцьк)
- Вільним шляхом (Ківерцівський р-н)
- Вісті Ковельщини (Ковельський р-н)
- Віче-інформ (м. Луцьк)
- Волинь-нова (м. Луцьк)
- Волинська газета (м. Луцьк)
- Волинські новини (м. Луцьк)
- Горохівський вісник (Горохівський р-н)
- Колос (Іваничівський р-н)
- Луцький замок (м. Луцьк)
- Місто вечірнє (м. Володимир-Волинський)
- Наш край (Рожищенський р-н)
- Наше життя (Любомльський р-н)
- Наше місто (м. Нововолинськ)
- Нова доба (Маневицький р-н)
- Нове життя (Любешівський р-н)
- Полісся (Камінь-Каширський р-н)
- Ратнівщина (Ратнівський р-н)
- Рідне місто (м. Володимир-Волинський)
- Селянське життя (Локачинський р-н)
- Сім'я і дім (м. Луцьк)
- Слава праці (Луцький р-н)
- Слово Волині (м. Луцьк)
- Слово правди (Володимир-Волинський р-н)
- Слово Просвіти (м. Луцьк)
- Шацький край (Шацький р-н)

Електронні ресурси:

- <http://bug.org.ua/news>
- <http://memorybook.org.ua>
- <http://pamjat.org/memory.html>
- http://ukraine-memorial.org/biography_list
- <http://www.volynnews.com/news>

ЗМІСТ

Список умовних скорочень.....	3
Передмова.....	5
Біографічні відомості про волинян, загиблих у 2014–2017 р.....	6
Післямова.....	223
Використана література	225
Іменний покажчик	226
Зведені відомості загиблих волинян за військовими званнями	231
Волиняни, посмертно нагороджені держаними нагородами.....	233
Загиблі в зоні АТО й померлі волиняни за приналежністю до військового обов'язку	236
Загиблі та померлі у 2016 р. волиняни-військовослужбовці за причинами смерті	237
Загиблі в АТО волиняни за військовими підрозділами	238
Загиблі в АТО волиняни за місцем поховання.....	242

Науково-довідкове видання

**Олександр Дем'янюк,
Геннадій Гулько**

ВОЛИНСЬКИЙ ПАНТЕОН: СХІД – 2014–2017

Матеріал подано в авторській редакції. Усі права застережено.
Передрук будь-якої частини цього видання у будь-якій формі
без письмової згоди авторів заборонено.

Формат 60x84 ¹/₁₆. Обсяг 14,42 ум. друк. арк., 13,59 обл.-вид. арк.
Наклад 250 пр. Зам. 144. Виготовлювач – Вежа-Друк
(м. Луцьк, вул. Шопена, 12, тел. (0332) 29-90-65).
Свідоцтво Держ. комітету телебачення та радіомовлення України
ДК № 4607 від 30.08.2013 р.

Дем'янюк Олександр

Д 32 Волинський пантеон: Схід – 2014–2017 / Олександр Дем'янюк, Геннадій Гулько. – Луцьк : Вежа-Друк, 2018. – 248 с.

У науково-довідковому виданні зібрано відомості про волинян, які загинули під час проведення антитерористичної операції на Сході України та померли у шпиталях і вдома від поранень, травм отриманих на фронті та нещасних випадків упродовж 2014–2017 р. Автори намагалися опрацювати й максимально об'єктивно подати зібраний ними матеріал із відкритих інформаційних джерел.

Для усіх небайдужих до новітньої історії Волинського краю, читачів, які бажають зберегти світлу пам'ять про загиблих земляків.

УДК 94 (477.82)